

Prof. dr. sc. DRAGUTIN HORVATIĆ (1929. – 2003.)

Simbolika mosta koji tek dosezanjem druge obale postaje ono što jest jako je prispodoba čovjekovu životu. Svi- ma nam je k drugoj obali koju je ovih dana dotaknuo naš prof. dr. Drago Horvatić. Pa makar kako taj prelazak bio neizbježan, pa makar kako taj most bio sudbina svij- u, on uvijek znači rastanak i zato je bolan i zbog tog smo žalosni.

Iz ovozemnosti preko tog mosta ži- vota smrti u vječnost shrvan teškom bolešću, prešao je čovjek koji je čitav svoj profesionalni vijek posvetio mostovima.

Drago Horvatić rođen je u Zagrebu 29. 10. 1929. Tu je završio osnovnu školu i klasičnu gimnaziju a od 1950. do 1956. studirao je na Tehničkom fakultetu diplomiravši na konstruk- torskome smjeru Građevinskog odje- la. Vojni rok odslužio je 1957. god. Od 1958. - 1962. radio je u Inženjer- skom projektnom zavodu u grupi za mostove, a od 1962. do umirovljenja neprekidno je bio zaposlen na Građe- vinskom fakultetu Sveučilišta u Za- grebu.

Tako je od 1962. do 1968. radio kao stalni asistent na predmetu Metalni mostovi u Zagrebu. Istodobno od 1963. – 1965. bio je angažiran kao asistent iz mehanike na Arhitektons- kom fakultetu u Zagrebu.

Za naslovnog docenta znanstvene discipline Metalni mostovi i konstruk- cije habilitiran je 1968. godine.

Za docenta iz predmeta Metalni mo- stovi izabran je 1971. godine, 1981. za izvanrednog profesora, a 1985. za redovnog profesora. U trajno zvanje redovnog profesora izabran je 1996.

Stupanj doktora tehničkih znanosti iz područja građevinarstva stekao je 1980. god.

Osim u matičnoj kući povremeno je predavao i na građevinskim fakulte- tima u Splitu, Rijeci, Osijeku i Beo- gradu.

Na poslijediplomskom studiju u Za- grebu predavao je predmete specija-



lističkih područja znanstvenog stu- dija – spregnute konstrukcije, čelič- ne ortotropne ploče, sandučasti čeli- čni nosači, konstrukcije od lakih me- tala, graničnu analizu čeličnih kons- trukcija. Kao gost profesor predavao je na poslijediplomskom studiju Gra- đevinskog fakulteta Sveučilišta u Sa- rajevu.

Obavljao je više funkcija u sveuči- lišnim i fakultetskim tijelima. Od 1981. do 1983. bio je prodekan za poslijediplomski studij, 1985. do 1991. bio je predstojnik Zavoda za metalne i drvene konstrukcije, a od 1991. do 1994. bio je dekan Građevin- skog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Na Sveučilištu je bio član komisije za udžbenike i skripta u više navra- ta, od 1983. do 1989. član Sveučiliš- ne skupštine, od 1984. do 1988. bio je član Odbora za nastavu, a od 1991. do 1994. u svojstvu dekana član Zna- nstveno nastavnog vijeća odnosno kasnije Senata.

U početnom razdoblju svoje profes-ionalne karijere (od 1958. do 1962.) surađivao je na projektima više mo- stova: Sava-Jankomir, Sava-Most slo- bode, Cetina-Omiš, Drava-Osijek, željeznički nadvožnjaci u Zagrebu, da bi se potom prvenstveno usmjerio

na pedagoški i znanstveni rad. Punih 76 semestara prenosio je svoja zna- nja studentima, a objavio je 90 znan- stvenih i stručnih radova uključujući i pet knjiga.

Posljednju među njima «Spregnute konstrukcije čelik-beton» dovršavao je već teško bolestan tako da osobno nije mogao niti sudjelovati na pro- mociji održanoj tjedan dana prije njegove smrti.

Bio je vrlo aktivan u domaćim i me- đunarodnim ustanovama i povjeren- stvima kojih je zadaća bila inovacija regulative iz područja čeličnih kons- trukcija. Tako je od 2000. godine bio predsjednik Tehničkog odbora TO-167 (Metalne konstrukcije) u Državnom zavodu za normizaciju i mjeriteljstvo. Kao član međunarod- nih odbora AC3/ECCS i TC11/ECCS bio je na izvoru informacija suvre- menog razvoja konstrukcija pa je to nesebično i uspješno prenosio i u domaće aktivnosti.

U svojem radu i životu odisao je uvi- jek poštenim, samozatajnim i princi- pijelnim pristupom. A život mu nije uvijek bio lagan niti bez šokova i udaraca. On ih je strpljivo podnosio ne žaleći se. Uvijek je razmišljao po- zitivno, bio je optimist. Sve što je po- stigao postigao je vlastitim radom.

Prof. Horvatić bio je iznimno marljiv i pedantan pedagog i znanstvenik. Uporno je proučavao i najdublje taj- ne struke kojoj se posvetio prenose- ći svoja znanja mnogim naraštajima studenata i suradnicima. Njima osta- je u sjećanju ne samo kao učitelj ne- go i kao prijatelj.

Prof. dr. sc. Dragutin Horvatić umro je u Zagrebu. 30. studenoga 2003. Uz nazočnost rodbine te brojnih prijate- lja i suradnika pokopan je na Miro- goju 4. prosinca 2003.

Nek mu je vječni pokoj! A njegova djela ostat će kao neizbrisiv i vrije- dan dio naše graditeljske povijesti.

J. Radić